

Danemark, Danemark! hellige lyd!
(Nationalsang)

1. Danemark, Danemark! hellige lyd.
himmelske fryd!
Hæv dig! min glade, min bankende barm.
Danmark! For dig toner sangen så varm!
Når Saga nævner dit ældgamle navn
som ærens havn,
jeg nævner, Danmark! dit hædrede navn
som fødestavn.
2. Danemark! Havets den evige brud,
viet af Gud!
Stolt er din brudgom og vældig og rig,
venlig han kysser dit klædebons flig,
han kvæder for dig, i vovernes klang,
din hæders sang
de sønners sejr, når krigshornet klang
til bølgesang.
3. Danemark! Dankongens trone den står
hædret ved år.
Prydet med dyder, i vanheld og held,
støttet ved troskab, den stander som fjæld.
Hos Danemarks Løve var aldrig svig,
Dankonge! sig:
Stod ej din Løve i fred og i krig
mod vold og svig?
4. Danemark! Dankonge! Lyder fra ø,
slette og sø.
Broder! ræk trofast og dansk mig din hånd!
Danmark og konge forene vor ånd!
I fredstimen styre de mandens færd
til borgersværd,
i kampens time de hvæsse vort sværd
til heltefærd.
5. Danemark! Skjoldungen elsket og stor
fremme din flor!
Danemarks sønner på kampens dag
stride som helte for banner og flag!
Hver Danemarks søn, som vandt det navn
ved virksomt gavn.
Skal signende nævne i dødens favn
vort Danmark navn.